

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 17.7.2026 r.
COM(2026) 619 final

2026/0211 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do zmienionych wartości wskaźników
emisyjności opartych na cieple i na paliwie na lata 2026–2030**

{SEC(2026) 616 final} - {SWD(2026) 616 final} - {SWD(2026) 617 final} -
{SWD(2026) 618 final}

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W motywie 16 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2026/1412 z dnia 26 czerwca 2026 r. określającego zmienione wartości wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2026–2030¹ Komisja zobowiązała się do przedstawienia, wraz ze swoim wnioskiem dotyczącym zmiany dyrektywy ETS, odrębnego wniosku wyłącznie w celu zwiększenia poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień określonych na podstawie wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie („rezerwowe wskaźniki emisyjności”) do 2030 r., przy jednoczesnym zapewnieniu, aby zwiększenie to nie powodowało zastosowania jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej i w innych dziedzinach polityki Unii

Redukcja emisji gazów cieplarnianych wymaga udziału wszystkich sektorów gospodarki. Niniejszy wniosek dotyczy przydziału bezpłatnych uprawnień określonego na podstawie wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie do 2030 r. i ma na celu poprawę ochrony przed ucieczką emisji (przy uniknięciu zastosowania jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego) poprzez zwiększenie odpowiednich poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień na lata 2026–2030.

Wprowadzone zmiany zostaną odzwierciedlone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji zmieniającym rozporządzenie wykonawcze Komisji w sprawie zmienionych wartości wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji, a także w decyzji Komisji zmieniającej wstępne ilości przydziału bezpłatnych uprawnień określone na lata 2026–2030.

Niniejszy wniosek dotyczy wyłącznie poziomów przydziału określonych na podstawie wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie do 2030 r., a wszystkie inne kwestie uwzględniono w szerszym wniosku dotyczącym zmiany dyrektywy ETS², w tym w przepisach dotyczących wartości wskaźników emisyjności na okresy od 2031 r. Szerszy kontekst wyjaśniono w uzasadnieniu tego wniosku oraz w ocenie jego skutków³.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawa prawna jest taka sama (art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) jak w przypadku głównego wniosku w sprawie ETS, COM(2026) 616, ponieważ niniejszy wniosek dotyczy jednego elementu ogólnych zmian.

¹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2026/1412 z dnia 26 czerwca 2026 r. określające zmienione wartości wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2026–2030 zgodnie z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, C/2026/4372 (Dz.U. L, 2026/1412, 29.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1412/oj).

² COM(2026) 616.

³ SWD(2026) 616.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewylącznych)**

Przydział bezpłatnych uprawnień jest zharmonizowany w ramach EU ETS i zarządzany na poziomie krajowym zgodnie ze zharmonizowanymi ogólnounijnymi przepisami.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek zwiększa niektóre poziomy przydziału bezpłatnych uprawnień określone na podstawie rezerwowych wskaźników emisyjności do 2030 r. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne do zapewnienia terminowego i skutecznego wsparcia zainteresowanym sektorom, i został opracowany w taki sposób, aby nie powodować zastosowania jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego, co pozwoli uniknąć negatywnych skutków redystrybucji dla przydziału bezpłatnych uprawnień określonych na podstawie wskaźników emisyjności dla produktów.

- **Wybór instrumentu**

Cele niniejszego wniosku można najlepiej osiągnąć za pomocą rozporządzenia. Jest to najwłaściwszy instrument prawny do wprowadzenia zmian do obowiązującej dyrektywy ETS w odniesieniu do przepisów dotyczących aktualizacji wartości wskaźników emisyjności, ponieważ przepisy te nie wymagają transpozycji przez państwa członkowskie. Ponadto aktualizacja wartości wskaźników emisyjności jest wdrażana bezpośrednio przez Komisję zgodnie z uprawnieniem określonym w art. 10a ust. 2 akapit trzeci dyrektywy ETS.

3. **WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW**

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W uzasadnieniu wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy ETS⁴ oraz w ocenie skutków⁵ wyjaśniono szerszy kontekst, w tym ocenę *ex post* i ocenę adekwatności dyrektywy ETS.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja konsultowała się z grupą ekspertów ds. przydziału bezpłatnych uprawnień w sprawie wartości wskaźników emisyjności na lata 2026–2030 na różnych etapach procesu prowadzącego do ich określenia, przy czym wstępne wyniki przedstawiono 5 listopada 2025 r., 15 grudnia 2025 r. i 21 stycznia 2026 r.

Aktualizację wartości wskaźników emisyjności ETS na lata 2026–2030 opublikowano w celu uzyskania informacji zwrotnych od ogółu społeczeństwa w okresie od 11 maja do 8 czerwca 2026 r. i otrzymano ponad 400 odpowiedzi. Ponad 50 % informacji zwrotnych pochodziło od przedsiębiorstw, a 38 % od stowarzyszeń przedsiębiorców. Ogólnie rzecz biorąc, większość informacji zwrotnych dotyczyła aktualizacji rezerwowych wskaźników emisyjności, a respondenci zwracali się o ustanowienie takich rezerwowych wskaźników dla poszczególnych sektorów. Niektórzy respondenci zwrócili się o zamrożenie wskaźników emisyjności i zwiększenie przejrzystości. W bardziej pozytywnych uwagach z zadowoleniem przyjęto włączenie emisji pośrednich do wskaźników emisyjności, które wcześniej podlegały zamienności, i wezwano do szybkiego przyjęcia rozporządzenia w celu zapewnienia jasności. Ponadto zgłoszono propozycje dotyczące wprowadzenia innych metod, ale żadna z nich nie mogła zostać wdrożona w istniejących ramach prawnych określonych w dyrektywie ETS.

⁴ COM(2026) 616.

⁵ SWD(2026) 616.

3 czerwca odbyły się dwa posiedzenia grupy ekspertów: jedno z udziałem państw członkowskich i jedno z udziałem państw członkowskich i przedstawicieli przemysłu na temat aktualizacji wartości wskaźników emisyjności ETS na lata 2026–2030. Państwom członkowskim przedstawiono wariant dotyczący rezerwowych wskaźników emisyjności dla poszczególnych sektorów i podkreślono, że powoduje on niewystarczający wzrost poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień do 2030 r. obliczony na podstawie rezerwowych wskaźników emisyjności dla sektorów narażonych na większe ryzyko ucieczki emisji ze względu na ograniczoną dostępność technik i środków redukcji emisji. Niniejszy wniosek obejmuje zatem dostosowanie maksymalnej stopy aktualizacji rezerwowego wskaźnika emisyjności zapewniające najwyższe możliwe zwiększenie przydziału bezpłatnych uprawnień określone na podstawie rezerwowych wskaźników emisyjności do 2030 r., przy uniknięciu zastosowania jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego, do czego zobowiązano się w motywie 16 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2026/1412 i co zostało przegłosowane przez Komitet ds. Zmian Klimatu 15 czerwca 2026 r.

- **Ocena skutków**

Zarówno niniejszemu wnioskowi, jak i równoległemu wnioskowi Komisji dotyczącemu zmiany dyrektywy ETS towarzyszy jedna ogólna ocena skutków, którą przedłożono Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej 23 marca 2026 r. Szerszy kontekst wyjaśniono w uzasadnieniu wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy ETS. Ocena skutków obejmuje kontrolę spójności określoną w art. 6 ust. 4 Europejskiego prawa o klimacie, w którym zobowiązano Komisję do oceny spójności wszelkich projektów środków lub wniosków ustawodawczych UE z celami prawa o klimacie, takimi jak unijny cel neutralności klimatycznej.

W załączniku 12 do oceny skutków oceniono ulepszone obecne podejście do przydziału bezpłatnych uprawnień. Jeżeli chodzi o poziomy odniesienia, w wariantcie polityki „CL1” określonym w tym załączniku przewidziano następujące podejście: wskaźniki będą nadal ustalane na podstawie średnich wyników 10 % instalacji uznanych za najsukuteczniejsze, z uwzględnieniem minimalnych i maksymalnych stóp aktualizacji oraz zasad ekstrapolacji tendencji do połowy odpowiedniego pięcioletniego okresu, na który przydzielane są uprawnienia. Aby jednak rozwiązać główne obawy zgłaszane przez zainteresowane strony z branży i państwa członkowskie na różnych etapach konsultacji dotyczących niedawno przyjętego rozporządzenia w sprawie wskaźników emisyjności, należy zróżnicować rezerwowe wskaźniki emisyjności, aby uwzględnić specyfikę i potencjał redukcji emisji poszczególnych sektorów.

Wniosek różni się od wariantu polityki zawartego w ocenie skutków w odniesieniu do rezerwowych wskaźników emisyjności. Podejście sektorowe zawarte w ocenie skutków doprowadziłoby do zwiększenia przydziału bezpłatnych uprawnień tylko dla ograniczonej liczby sektorów, ponieważ nadal obowiązywałaby ta sama maksymalna stopa aktualizacji. Dyskusje z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami w ramach grupy ekspertów ds. zmian klimatu (CCEG) na temat kwestii przydziału bezpłatnych uprawnień przeprowadzone 3 czerwca 2026 r. potwierdziły, że odpowiednie ogólne zwiększenie poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień do 2030 r. było niewystarczające, aby zaradzić większej podatności na ucieczkę emisji w niektórych sektorach, w których mają zastosowanie rezerwowe wskaźniki emisyjności i w których dostępne są ograniczone techniki i środki redukcji emisji. Zamiast tego niniejszy wniosek zapewnia najwyższe możliwe zwiększenie poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień określonych na podstawie rezerwowych wskaźników emisyjności na lata 2026–2030, nie powodując zastosowania jednorodnego

międzysektorowego współczynnika korygującego na podstawie art. 10a ust. 5 dyrektywy ETS.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek spowoduje ograniczone obciążenie administracyjne. Wniosek opiera się wyłącznie na istniejących procesach, w których uczestniczą zarówno właściwe organy krajowe, jak i Komisja, w celu ustalenia poziomu przydziału bezpłatnych uprawnień, które mają być przydzielane co roku instalacjom objętym EU ETS zgodnie z art. 11 dyrektywy ETS. Wiąże się to z dalszą zmianą rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r.⁶ Zmiany nie wymagają transpozycji do prawa krajowego. Ponadto gromadzenie dodatkowych danych nie będzie konieczne, ponieważ odpowiedni zbiór danych jest już dostępny. Rzeczywiście zgodnie z art. 10a ust. 2 akapit trzeci lit. c) dyrektywy ETS informacje przedłożone przez państwa członkowskie za lata 2021 i 2022 w wykazie, o którym mowa w art. 11 dyrektywy ETS, należy wykorzystać jako odniesienie do aktualizacji wartości wskaźników emisyjności na lata 2026–2030.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek opiera się na istniejących procesach, w których uczestniczą zarówno właściwe organy krajowe, jak i Komisja, w celu ustalenia poziomu przydziału bezpłatnych uprawnień, które mają być przydzielane co roku instalacjom objętym EU ETS zgodnie z art. 11 dyrektywy ETS. Do celów wdrożenia wniosku nie gromadzi się żadnych dodatkowych danych i nie są wymagane żadne dodatkowe zasoby ludzkie ani administracyjne. Dodatkowy przydział bezpłatnych uprawnień, który ma zostać przyznany na podstawie niniejszego wniosku, nie ma wpływu na budżet, jako że wartość finansowa uprawnień, które mają zostać wykorzystane, nie jest przypisana do budżetu Komisji Europejskiej. W związku z tym niniejszy wniosek nie ma dodatkowego wpływu na budżet.

Wniosek nie spełnia kryteriów, które powodowałyby, że miałby on znaczenie cyfrowe. Nie nakłada on wiążących wymogów dotyczących cyfrowej usługi publicznej, które miałyby skutki dla interoperacyjności transgranicznej, i nie ma wpływu na projektowanie, rozwój ani wdrażanie cyfrowych usług publicznych ani na wspierające je sieci i systemy informatyczne. Nie wymaga również ustanowienia systemów informatycznych ani infrastruktury cyfrowej będących współwłasnością Komisji Europejskiej i państw członkowskich. Ponadto we wniosku nie wprowadza się monitorowania, sprawozdawczości ani innych procesów niezależnych od działalności gospodarczej, które prawdopodobnie byłyby zautomatyzowane lub wdrażane cyfrowo.

Biorąc pod uwagę brak zarówno skutków finansowych, jak i znaczenia cyfrowego, niniejszemu wnioskowi nie musi towarzyszyć ocena skutków finansowych i cyfrowych regulacji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8).

Komisja będzie kontynuować monitorowanie i ocenę funkcjonowania ETS w ramach swojego rocznego sprawozdania w sprawie rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, jak przewidziano w art. 10 ust. 5 dyrektywy o handlu emisjami. Obejmie to również skutki obecnej zmiany ETS. Sprawozdanie w sprawie rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla opiera się na analizie oceny postępów w stosowaniu dyrektywy ETS, która to ocena jest uregulowana w art. 21 dyrektywy w sprawie ETS, wymagającym od państw członkowskich przedkładania Komisji sprawozdania na temat kwestii dotyczących przydziału uprawnień, funkcjonowania rejestru, monitorowania i raportowania oraz weryfikacji i akredytacji, a także kwestii dotyczących przestrzegania przepisów. Roczne sprawozdanie w sprawie rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla i sprawozdawczość państw członkowskich dotyczą również sektorów, na które rozszerzono handel uprawnieniami do emisji. Dane dotyczące MRW uzyskane w wyniku regulacji nowych sektorów będą dla Komisji kluczowym źródłem informacji umożliwiającym ocenę postępów w tych sektorach.

Oczekuje się również, że zintegrowany proces zarządzania i monitorowania na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu zapewni, aby działania związane z klimatem i energią na poziomie europejskim, regionalnym, krajowym i lokalnym, w tym ETS, przyczyniały się do osiągnięcia celów UE w zakresie neutralności klimatycznej i unii energetycznej. Szereg analityków rynku uważnie śledzi różne aspekty rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla i jego funkcjonowania, a Komisja będzie nadal monitorować te prace.

Dzięki regularnym kontaktom z zainteresowanymi stronami Komisja uważnie śledzi ich opinie i obawy dotyczące funkcjonowania ETS. Kwestie związane z ETS są omawiane na specjalnym forum grupy ekspertów ds. zmian klimatu (CCEG), która skupia właściwe organy państw członkowskich, zainteresowane strony (stowarzyszenia branżowe i organizacje pozarządowe) oraz Komisję. W różnych składach CCEG omawia między innymi wdrażanie przydziału bezpłatnych uprawnień, sprzedaż na aukcji oraz kwestie związane z funkcjonowaniem rejestru Unii. Aktualizacja przepisów dotyczących wskaźników emisyjności była i będzie nadal przedstawiana i omawiana w składzie CCEG zajmującym się przydziałem bezpłatnych uprawnień. Ponadto właściwe organy wszystkich państw objętych ETS (27 państw członkowskich, Norwegii, Islandii i Liechtensteinu) mogą wymieniać informacje, praktyki i doświadczenia na Forum Zgodności ETS, co prowadzi do skutecznego wdrożenia ETS. Forum organizuje ukierunkowane wydarzenia, takie jak konferencja Forum Zgodności, odbywające się corocznie i mające na celu wymianę doświadczeń i ułatwianie dialogu między właściwymi organami państw członkowskich, a także grupami zadaniowymi zajmującymi się konkretnymi tematami i wydarzeniami szkoleniowymi. Niekiedy do uczestnictwa w działaniach Forum Zgodności ETS zaprasza się, w stosownych przypadkach, krajowe jednostki akredytujące i weryfikatorów.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Niniejszy wniosek zmienia art. 10a w odniesieniu do określania zmienionych wartości wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie do 2030 r. Główne wprowadzone zmiany są następujące:

We wniosku przewidziano dostosowanie maksymalnej rocznej stopy aktualizacji, która ma być stosowana do wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie na potrzeby aktualizacji tych wartości wskaźników przez Komisję do 2030 r. W takim przypadku skorygowana wartość stopy procentowej, którą należy zastosować, będzie odzwierciedlać najwyższe możliwe dostosowanie w górę poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień określonych na podstawie wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie poprzez pełne wykorzystanie dostępnych uprawnień, które mogą zostać przydzielone bezpłatnie na

lata 2026–2030, wynoszących około 80 mln uprawnień, nie powodując przy tym zastosowania jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego. Minimalna stopa aktualizacji pozostaje niezmieniona. Okresy odniesienia, zbiory danych i ogólna metodyka aktualizacji wartości wskaźników pozostają niezmienione. Wartości wskaźników emisyjności zostaną dostosowane na okres od 2027 r. do 2030 r. Dostosowanie poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień na 2026 r. zostanie wdrożone poprzez aktualizację wartości wskaźników emisyjności na 2027 r. z zastosowaniem maksymalnej zaktualizowanej wartości procentowej, która wykorzystuje 40 % dodatkowej liczby, o której mowa w art. 10a ust. 5a, i zapewnia, aby nie miało zastosowania żadne zmniejszenie na podstawie art. 10a ust. 5.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniające dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do zmienionych wartości wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie na lata 2026–2030**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przydział bezpłatnych uprawnień dla instalacji w systemie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii (EU ETS) określa się na podstawie zharmonizowanych ogólnounijnych wskaźników odzwierciedlających parametry najbardziej wydajnych instalacji. Ogólnounijne wskaźniki emisyjności *ex ante* ustanowiono w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331³. Komisja aktualizuje wartości wskaźników emisyjności dla każdego pięcioletniego okresu przydziału bezpłatnych uprawnień, o którym mowa w art. 11 dyrektywy 2003/87/WE, zgodnie z zasadami określonymi w art. 10a tej dyrektywy.
- (2) Aby rozwiązać obawy wyrażone przez niektóre sektory przemysłu w kontekście aktualizacji wartości wskaźników emisyjności do 2030 r. i zapewnić dodatkową ochronę przed ryzykiem ucieczki emisji, należy zwiększyć liczbę uprawnień, które mają zostać przydzielone bezpłatnie na lata 2026–2030, określoną na podstawie wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie („rezerwowe wskaźniki emisyjności”). W tym celu należy dostosować maksymalną roczną stopę aktualizacji stosowaną do rezerwowych wskaźników emisyjności poprzez wykorzystanie wszystkich uprawnień dostępnych na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień w latach 2026–2030, jak określono w decyzji Komisji XXX⁴ [decyzja w sprawie

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj).

⁴ [Proszę wstawić pełne odniesienie, gdy będzie dostępne – decyzja w sprawie jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego].

jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego], wynoszących około 80 mln uprawnień. Zgodnie z ukierunkowanym charakterem tego dostosowania oraz ustanowionymi w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/331 zasadami określania rocznej liczby uprawnień przydzielanych bezpłatnie instalacjom dodatkowo przydział bezpłatnych uprawnień wynikający z dostosowania powinien dotyczyć wyłącznie liczb określonych na podstawie rezerwowych wskaźników emisyjności.

- (3) Aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń administracyjnych dla operatorów i organów publicznych związanych z dostosowaniem decyzji dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień i przenoszeniem uprawnień na rachunki operatorów, wartości wskaźników emisyjności należy dostosować na okres od 2027 r. do 2030 r., natomiast dodatkowe liczby bezpłatnych uprawnień na 2026 r. należy udostępnić wraz z przydziałem bezpłatnych uprawnień na 2027 r. Aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na odzwierciedlenie tego dostosowania w kontekście rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956⁵, wynikające z tego dostosowanie poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień na 2026 r. należy wdrożyć poprzez odpowiednią aktualizację wartości wskaźników emisyjności na 2027 r.
- (4) Aby zachować równe warunki działania i zapobiec negatywnym skutkom dla przydziału bezpłatnych uprawnień określonych na podstawie wskaźników emisyjności dla produktów, konieczne jest zapewnienie, aby skorygowana wartość stopy procentowej dla maksymalnej rocznej stopy aktualizacji stosowanej do określenia rezerwowych wskaźników emisyjności do 2030 r. nie powodowała zastosowania jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego na podstawie art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE.
- (5) Aby jeszcze bardziej zachęcić do dekarbonizacji, istniejąca maksymalna stopa aktualizacji rezerwowych wskaźników emisyjności ustanowiona na podstawie art. 10a ust. 2 akapit trzeci lit. d) dyrektywy 2003/87/WE na lata 2026–2030 powinna nadal mieć zastosowanie do instalacji prowadzących działalność związaną z ropą naftową i gazem ziemnym, w tym w odniesieniu do kwot przydziału bezpłatnych uprawnień określonych na podstawie rezerwowych wskaźników emisyjności. W celu dalszego wdrożenia zróżnicowanego traktowania działalności związanej z ropą naftową i gazem ziemnym oraz innych rodzajów działalności, do których stosuje się rezerwowe wskaźniki emisyjności, Komisja powinna ustanowić odpowiednie sektorowe podwskaźniki w ramach wskaźników emisyjności *ex ante* opartych na cieple i paliwie dla rodzajów działalności objętych kodami NACE 0610, 0620, 1920 i 4950, określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁶.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2003/87/WE.
- (7) Aby zapewnić szybkie zwiększenie poziomów przydziału bezpłatnych uprawnień określonych na podstawie rezerwowych wskaźników emisyjności, które odzwierciedlają skorygowaną wartość maksymalnej rocznej stopy aktualizacji, oraz aby zapewnić udostępnienie tych dodatkowych ilości od momentu określenia

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52).

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1893/oj>).

przydziału bezpłatnych uprawnień na 2027 r., niniejsze rozporządzenie powinno dotyczyć wyłącznie przydziałów w ramach tych wskaźników emisyjności w ramach liczby dostępnych uprawnień i wejść w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2003/87/WE

W dyrektywie 2003/87/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 akapit trzeci lit. d) niniejszego artykułu maksymalną roczną stopę redukcji, która ma być stosowana do aktualizacji wartości wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie na lata 2027–2030, zmniejsza się do wartości procentowej, która w pełni wykorzystuje dodatkową liczbę, o której mowa w art. 10a ust. 5a, i zapewnia, aby nie miało zastosowania żadne zmniejszenie na podstawie art. 10a ust. 5.

W odniesieniu do aktualizacji wartości wskaźników emisyjności opartych na cieple i na paliwie na 2027 r. maksymalną roczną stopę redukcji, która ma być stosowana, obniża się do wartości procentowej, która wykorzystuje 40 % dostosowania dokonanego na podstawie akapitu pierwszego i zapewnia, aby nie miało zastosowania żadne zmniejszenie na podstawie art. 10a ust. 5.

2b. Ust. 2a nie ma zastosowania do bezpłatnych uprawnień dla instalacji prowadzących działalność gospodarczą objętą kodami NACE 0610, 0620, 1920 i 4950 określonymi w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady*.

* Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1893/oj>).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący